

Vzápětí- se ale rychle z máho obětí- vymanila.

"Jirko, prosím."

"Pavla-no... jáj..." nevěděl jsem, co
támto bylo úplně.

"Jirko, ja nemám em. Přepřijte".

Uf... Jirko, ty blboune, cos to zase proved. A
fofrem couvej, nebo bude malor.

"Omlouvám se jáj. Nechtěl jsem vás nijak
... nechtěl jsem se vás dotknout."

No to jsem tedy chtěl, ale ne takhle. Ach jo,
tohle je váš ná k vzteku.

"To nie je kváli vám Jirko. Hezká veer..
a zapomeňte na to, prosím." zanočila se do toho kouřáku a s káupajím-cím, zmrazilím sněhem pod
nohama, zamáčila... nákam.

Kdo v- kam. Koukal jsem za ná-
jak mizne ve tmě, a byl jsem nátvanej. Uražený. Dotčený. Jsem prostě
jáj itnej v. Jo. Co jáj tady vlastně děláš! Aha, jedu dávat dohromady netbook.

Sakra přijce.

Seděla v lobby baru a u z dájkly jsem viděl,
jak nakvašená máchá kafe. "Nie je nad dochválnost," pátivála má. "Promiňte,
zdržená- bylo nepřámedv-datelná a snad nemejím tak moc," áekl jsem stroze.

Divná - málo by má to podrádit, ona je ta, co
po mně náco chce, tak snad máě chváli poákat bez blběch kec. Ale necátil jsem
vác nic.

"Kde to májíte? Docela
spáchám", netrpělivě jsem koukal, jak si nervězně nakrucuje praměnek vlasů
na prst. "Na izbe, samozřejmě. Tu nie sá zájsvuky. Poáte prosím,"
zvedla se a zamáčila k vátahm.

V podstatě vác nevím, proč jsem se na to
nevykaáil. Ze vajeho nejvác jsem má chuť ját se nákam opát, abych pátmestal v hlavě
slyšet posledná- Pavla-nina slova. Jenže její- mladí- sestra kráela pámede mnou hotelováma
chodbama a její- boky se vlnily áplně stejně, jak ty Pavla-niny.

Herdek, proč to muselo dopadnout takhle.

"Takže Jirko... ? Proste je to zamrznutá
a reáitart nepomáha. A nutne musím do zajtra nieo napá-saá", ukázala na rudě
Dell, ležá-cá- uprostřed letiště, která zabáralo vátájinu plochy máho pokoje.

Nemám rájd Delly.

"Aha, pozrite...", natáhla se na tu
postel, aby dosáhla na klávesnici. Určitě máj ájst máho mozku vnámala jistou nepatímnost celá
situace, ale vátájině to bylo jedno. Kupodivu pásobila naprosto pátmirozeně, jak tam tak ležela na
báimáje a zkouáela pátmimá t techniku k posluájnosti. ážVidíte?"

ážNevidím. Mááte mi to
podat?" Posunula ho máím směrem a pomalu se pátmekulila na zájda.

â€žAk si s tã½m poradã-te, Å•akã_j vã_s
odmena... Jirko..." Å™ekla potichu a mã›la u toho pã™ivã™enã© oã•i.

â€žJste snad na rozdã-l od svã©
sestry Sladkã_j?"

Rozpustile se zasmã_jla. â€žA viete,
ã½e ã_jno? Preto tieã¾ pouã¾ã-vam nick HoralkaTatranka."

â€žHm... to by si normã_jlnã› jeden
kous."

â€žTak si kusnite," Å™ekla a
pomalu si oblã-zla ukazovã_jã•ek s pã›stã›nã½m nehtã-kem.

Tak jo. Sakra, tak jo. Mnã› uã¾ je
dneska vã_jecko jedno...

Rty mã›la stejnã› hebkã© a horkã©.
Ale mã-ã^ hladovã©. A jejã- prsty pã™esnã› vã›dã›ly, kam ã_jã_jhnout.

Najednou jsem prudce zatouã¾il
dostat ze sebe vã_jechno. Pã™edevã_jã-m... pã™edevã_jã-m vztek. Pro chlapa je lepã_jã- cã-tit vztek, jak smutek,
ne? Zuã™ivã› jsem z nã- strhã_jval hadã™ã-ky, co urã•itã› stã_jly majlant. Jak dlouho

jsem vlastnã› ã¾il v celibã_jtu?

Kurnik, ty podprdy majã-m dã_jl
nemoã¾nã›jã_jã- zapã-nã_jnã-! Nã›co ruplo.

Cizã- ã½enã› pode mnou to kupodivu nevadilo, jejã-
dlanã› nadã_jenã› bloudily po mã©m tã›le a mã©mu tã›lu se to lã-bilo. Tak straã_jnã› moc
bych chtã›l, aby nebyla cizã-... aby to byla ta se zlatou hã™ã-vou... s takovouhle hã™ã-vou... s tã›mato
oã•ima... s tã›mato bokama... kdyby mohla bã½t mã_j... ano, lã_jsko, miluj mã›... jeã_jtã›... jeã_jtã›ã›ã›...
â€žPavã-ã-ã-ã-ã-no!"

Rozkoã_j z vyvrcholenã- vzã_jpã›tã-
vystã™ã-dal ã½lek. Co jsem to k sakru plã_jcnul?! Pro ã½enu existuje mã_jlo horã_jã-ch urã_jã¾ek, jak kdyã¾ si
chlap v posteli splete jmã©na. Koukl jsem na nã-. Kupodivu vã›bec nevypadala

na to, ã½e se chystã_j vyã_jkrã_jbat mi
oã•i. Tvã_jã™mila se spã-ã_j spokojenã›, jakoby prã_jvã› objevila nã›co dã›leã¾itã©ho.

â€žTakã½e takto sa veci majã^...", pronesla
pomalu. â€žAk vã_jm, milã½ Jirko, mã-ã¾em poradiã¥, zabudnite na to. V ã¾ivote ju nedostanete. Ona
je totiã¾ VYDATã•," Å™ekla-kala s neskrã½vanã½m opovrã½enã-m v hlase. â€žV jej oã•iach je to nieã•o posvã™tnã©.
Napriek tomu, ã½e ten jej slã_jvny chirurg nestojã- za niã•. Ani dieã¥a jej nebol schopnã½ urobiã¥."

Cã-til jsem se snad jeã_jtã› hã-ã™,
jak kdyã¾ jsem sem ã_jel. Rychle pryã•. â€žAle no tak, Jirko," usmã_jla se na mne povzbudivã›, â€žtak zã© to snã_jã-
nebolo."

â€žTak zã© to snad nebylo,"
opakoval jsem po nã- jako stroj.

â€žMã›jte se, Petro. A dã›kuj za...",
najednou jsem nevã›dã›l, co Å™ekã-ct.

â€žNavidâ€™nou, Jiâ€™mâ€™ku," usmâ€™la
se na mne. Rychle jsem vypad. Aâ€™ ve vâ€™tahu jsem si vzpomnâ€™l na ten Dell.

Kaâ€™lat na to, stejnâ€™ stopro
vâ€™bec neâ€™lo o nâ€™j.

Skâ€™pot brzd. Na pâ€™echodu jsem mâ€™lem pâ€™ejel
nâ€™jakâ€™ho opilce, to je pâ€™esnâ€™ to, co by mi dnes jeâ€™tâ€™

schâ€™zelo.

Sakra! Stokrâ€™t si mâ€™u â€™kat, â€™e
mâ€™ prostâ€™ pâ€™emohly pudy.

Sakra! Tohle se nemâ€™lo stâ€™t. Je to
krâ€™snâ€™ â€™enskâ€™, ale milujeâ€™ tu druhou, blboun! Tu druhou, co mâ€™ stejnâ€™ oâ€™i, ale
v nich napsâ€™jno mnohem vâ€™c... Jenâ€™e... jenâ€™e... k nâ€™- stejnâ€™ â€™â€™dnâ€™ cesta nevede.

A Petra je nâ€™jakâ€™ cesta?? Leda
do hrobu. Mlel se ve mnâ€™ rozum se srdcem a nemâ€™lo smysl jim brâ€™nit. Oba majâ€™-
pravdu.

Myâ€™ka na tom gauâ€™i usnula. Pâ€™mikryl jsem jâ€™-
huâ€™atou dekou a â€™jel si dâ€™t sprchu. Nejradâ€™i bych se v nâ€™ utopil.

Herdek Pavlâ€™no, copak opravdu
musâ€™â€™ mâ€™t na prvnâ€™m mâ€™stâ€™ to, â€™e jsi VYDATâ€™??? Umâ€™l bych ti tolik dâ€™t... Umela bys mi tolik
dâ€™t...

Leâ€™el jsem na posteli, kouâ€™mil, pâ€™emâ€™â€™lel.
Vybavovaly se mi ty krâ€™snâ€™ prsa, co jsem pâ€™ed chvâ€™li drâ€™el v dlanâ€™ch.

Pâ€™-â€™-p... smska. Jestli to je Petra, napâ€™-â€™ju jâ€™-,
â€™e mâ€™ to â€™tve a ani nâ€™hodou v tom nemâ€™nâ€™m pokraâ€™ovat.

Houby... Pâ€™emek se mi zdâ€™vâ€™â€™mil,
â€™e mâ€™ ze zâ€™tâ€™ku lufta, a jestli jsem nâ€™jak zohlednil v tom nâ€™vrhu i novinky, co mi poslal. Copak
novinky, ale ani ten nâ€™vrh nemâ€™m na zâ€™tâ€™ek hotovej. Jirko, ty uâ€™ radâ€™i nebuâ€™.

Venku chumelâ€™-, blâ€™-â€™- se Vâ€™inoce.
Mâ€™sto je krâ€™snâ€™jâ€™-, neâ€™ kdy jindy a snâ€™hulâ€™ci v nâ€™m jsou o nâ€™co vâ€™c fajn, neâ€™ kdekoliv jinde byly.

Na tom nâ€™mâ€™stâ€™- s fontâ€™nkama stojâ€™- aspoâ€™
dvoumetrověj, a kdyâ€™ se drobet oteplilo a pak zase zmrzlo, vypadal jako â€™ivâ€™. â€™ivâ€™
snâ€™hulâ€™k. â€™Eâ€™m se tak prâ€™mâ€™rnâ€™ â€™ivâ€™ snâ€™hulâ€™k â€™ivâ€™?

Pâ€™-â€™-p ... Pâ€™emku, teâ€™ ne .. jâ€™ ti stejnâ€™
neodepâ€™-â€™u, budu râ€™id, kdyâ€™ râ€™ino vstanu a dodâ€™lâ€™im, co mâ€™im.

"Promin, ze rusim, ale Myska

si tu vcera zapomnela litacku, tak aby ji zitra nechtyl revizor.

Dojeli jste dobre, ze jo?"

SoA^a. DA-ky. Dojeli.. nA^kteA™A- A°pInA^.

Ona

Uvedomila som si, A¾e nad tA½m A•ajom sedA-m a
civA-m do blba uA¾ aspoA^ A_jtvrA¥ hodiny. PreA•o?

PreA•o som pokazila najkrajA_jiu
chvA-A¾u, ktorA_j ma stretla za poslednA½ch minimA_jlne desa¥ rokov? SkA´r pA^tnA_jsA¥...

Ašplne na zaA•iatku sme predsa
boli A_jA¥astnA-. O A•o bolo menej peA^azA-, o to bolo viac radosti.

Kam sa tA_j radosA¥ vlastne
stratila?

Nie som schopnA_j presta¥ na to myslieA¥. StA_jle
cA-tim jeho horA°ci bozk na perA_jch, kaA¾dA° chvA-A¾u sa pristihnem, A¾e si po nich
neveriacky prejdem prstami. Ako dlho ma uA¾ nikto tA½mto spA´sobom nepobozkal?

PripadA_jm si smieA_jna, takto ma
nerozhodila snA_jA• ani prvA_j pusa v pA^tnA_jstich. LenA¾e... A•o som na tom parkovisku pocA-tila,
ma zaskoA•ilo.

ZaskoA•ilo ma, A¾e sa mi z jeho blA-zkosti
podlomili kolena_j, zaskoA•ilo ma, ako ma dostala jeho vA´A^a... a A¾e v jeho nA_jruA•i mi bolo...
akoby som tam odjakA¾iva patrila.

V celom svojom A¾ivote som mala
len jedinA°ho muA¾a, a tento pocit som s nA-m nikdy nezaA¾ila.

Pavla-na, spamA^taj sa! NemA_jA_j
nA_jrok na splaA_jenA° hormA_jny. Puberta i prechod v sA° v nedohA¾adne.

SprA_jvaj sa trochu rozumne. MA_jA_j
manA¾ela, barA_jk, auto, trikrA_jt do roka leteckA° dovolenku. ACEo ti chA½ba ku A_jA¥astiu? ChceA_j to vA_jetko
zahodiA¥, zaA•aA¥ vstA_jvaA¥ kaA¾dA½ deA^ o A_jiestej, aby si si zarobila aspoA^ na prenA_jjom blbej garsA°nky?

PretoA¾e presne to A¥a A•akA_j, aA¾ A¥a
vyhodA-. A A¾e A¥a vyhodA-, akonA_jhle prA-de na nejakA° tajnA° bozky na parkovisku, je
naprosto istA°.

LenA¾e... lenA¾e... Jirka... stA_jle vidA-m ten
jeho pohA¾ad... nechA_jpajA°ci, sklamanA½... vyzeral tak

neA_jA¥astne... chudA_jk, dala som mu
faloA_jnA° nA_jdej.

NenA_jvidA-m sa za to, A•o som mu
urobila... ZdravA-m
a tA^A_jA-m se

ROMAN